

להרבה צדדים. אולם [בכל זאת], כל [המראות] חזירות להבליל בקשר אחר, בשם הקדוש יהוה. או הפל נכל' בחרב אחת המומעת לובין, והיא נקראת: חרב לה' מפש. הרי פמו שהי"ה זו פוללת כל המראות וכל פלי היון [נכליים] בכל אחד, אך גם חרב וובלות הפל מתחפרת בו, וממנה יוצאים אחר כך כל מני פלי יון.²⁶ וכך זה אמר גدعון: חרב ליהו ובסוד זה אמר גדעון: [חרב] - זו שכינה, ולגדרוון (שופטים ז, כ). חרב שראוי לה, בשעה שנקשת בו [ר']: ב"א, ולגדרוון - שכינה (השכינה - חרב) עליון.

ובמן שעמדו ישראל על הר סיני לקבל את התורה, [צוה אותן ה'] בתחלה: אני יהוה אלהיך (שםות כב). הרי או חתורה גולתה להם בכל פניה, שעולה בהם בכל צה, [הוינו] בכמה צורות סודות של שמות,²⁷ ובכל זאת, מי שפטל בהם [בשמות], ימצא שהפל הוא יהוה, ואין מי שפירוש ממנה,²⁸ לפיקך: אני יהוה אלהיך. בסוד זה הוציאם ממצרים,²⁹

לאחفلלא בקטרא חד בשמא קדיישא יהו". בדין כלל אחفلיל במרקא חדא לאזדמנת לגבה, ודא אתកראת חרב לה' מפש. דהא כמה דהויה דא כלילת כל דרגין וכל זיני קרא בכללא חדא, כי חרב דא בכללא דכלא אתחברת בה, ומפה נפקין לבתר כל זיני מאני קראין. ולגדרוון ברוא דא אמר חרב לה' קראין. ולגדרוון (שופטים ז, כ) דא שכינה, חרב אתחיזית לה', בשעתה דאתקשרה בה. ולגדרוון למשרי עלה.

ובשעתה דקימו ישראל על תורה דסנייל לא בבל אורייתא, שורתא דכלא אנכי ה' אללהיך (שםות כ, ב) דהא בדין אורייתא אתגליאת להו בכל אנפה, דסלכת בהו לכל סטר בכמה צורפי ריין דש مكان, עם כל דא מאן דאסכל בהו אשפה בכל לא איה יהוה ולית דמתפרק מגה, בגין כך: אנכי ה' אלהיך. ודא רזא דבה אפיק לון ממזרים.

26. עיין זהור אחרי מות, ח"ג, סב; א; אדר במרום עמ' נא, שם הרמח"ל מפרש סוד הקרב וכלי זין. וכן ראה קל"ה, סי' קלו.

27. עיין זהור ח"ג, עב, א.

28. עיין זהור ח"ב, רס, א; עי' קלח פתח לא, שסדר הויה הוא הכלול כל הסדרים.

29. עי' זהור כי תשא ח"ב, קצאי, ע"ב, כמו שכתוב בהגדה: אני ה', אני ולא שוף, אני ולא שלית, אני ה', אני הוא ולא אחר". וכן בדברים לב, לט: "ראו עתה כי אני אני הוא, ואין אליהם עmedi..."; עי' קל"ח פתח לא עמ' כי: "נראה בהדי שагולה תליה בסוד אלה האותיות [יהיה]; עפ' זהור וירא קי, א.